

– Добра работа, ей сегичка отиваме. А как да ѝ намерим къщата?

– Ей по онази улица ще вървите, ей на оная порта ще потропате.

Стигнали двамината до попската къща и казали:

– Добро утро, жено! Не ни срещай с лошо, търсим те по работа. Ще ни поканиш ли?

– Добре сте дошли. Влезте и се настанете, аз ей-сега ще дойда.

Донесла тя вино и чаши, наляла им и подхванали приказка.

Попадията ги попитала:

– Казвайте по каква работа ме търсите?

Онези отвърнали:

– Чухме, сестро, че си имала стока за продан. Ето, аз искам да купя двестатина прасета. Ще имаш ли толкова? – рекъл единият.

Другият се обадил:

– И аз съм мераклия да си купя туй-онуй. Трябват ми десет-двайсет крави и петстотин свине.

– Дадено – рекла попадията.

– Колко ще ни вземеш за всичко?

– Сега няма да плащате нищо. Като дойдете да си приберете стоката, тогава донесете и парите.

Продължили черпнята. По някое време единият от разбойниците взел да се преструва, че уж е влюбен в жената. Тя била много хитра, веднага усетила, че нещо не е наред в цялата работа. Минало ѝ през ум, че тези двамата са дошли да разучат къде какво има из къщата, та после да я ограбят. Решила обаче да не се издава. На смрачаване крадците се надигнали да си ходят и казали на стопанката: